

مجتبی عوضزاده : نقش تشکلهای در توسعه صنعت نفت

نقش تشکلهای در توسعه صنعت نفت

مجتبی عوضزاده * : امروزه بسیاری از اصناف، تشکلهای و انجمنهای کارفرمایی، زمینهساز توسعه و رشد اقتصادی بهویژه در صنایع نفت و گاز جهان هستند. بهگونهایکه نقش این تشکلهای به تنظیم روابط دولت و شرکتهای منحصر نمیشود و شاهد کارکردهایی نظیر نفوذ به بازار دیگر کشورها، ارتقای دانش فنی و همچنین تنظیم روابط با نهادهای تامین مالی توسط تشکلهای تخصصی هستیم.

فعالیت تشکلهای تخصصی بر اجرای بهتر قراردادهای، کیفیت و سرمایه فکری نیروهای خلاق، امنیت سرمایه و کنترل مالی و نوآوری در فناوریها، بسیار تاثیرگذار است.

توانمندسازی نیروی کار آینده

صنعت نفت، صنعتی با رشد پرشتاب است و همین موضوع، اقتضا میکند که ترویج دانش و مهارت فنی در این بخش نیز، سرعت رشد بالایی داشته باشد. یکی از کارویژههای تشکلهای تخصصی حوزه نفت و گاز، ارائه

اطلاعات به مراکز آموزشی به‌ویژه دانشگاه‌ها است تا از این طریق، نیاز بازار کار آتی به نیروهای متخصص به‌خوبی تامین شود.

تشکلهای تخصصی صنعت نفت در کشورهای پیشتاز، با ارائه ابزار، اطلاعات و حمایت صنفی و تشکیلاتی لازم به اعضای خود، فضای بازار کار و توسعه در صنعت نفت را متحول می‌کنند. این تشکلهای ایران نیز با گستراندن چتر حمایتی، این اطمینان را به اعضای خود می‌دهند تا در سخت‌ترین شرایط تحریم بتوانند ریسک‌های سرمایه‌گذاری را با خاطر آسوده بپذیرند و سودآوری و پایداری مستمری داشته باشند.

آینده‌نگری بهتر

تشکلهای از آنجا که با تحولات روز دنیا ارتباط تنگاتنگی دارند، بنابراین آینده‌نگری بهتری نسبت به بخش دولتی دارند. آنها تخصصهای صنعتی خود را به‌طور مداوم با شرکای جهانی خود و جوامع صنعتی در سراسر جهان ارتقا می‌دهند و از این طریق، نوآوری‌هایی را که موجب تحول مدیریتی و پرورش استعدادهای اجرایی آنها در انجام پروژه‌ها می‌شود در اجتماع صنفی خود شکوفا تر می‌کنند. از سوی دیگر می‌دانیم که برخی کشورهای نفت‌خیز نظیر نروژ و آمریکا در دهه‌های اخیر برنامه‌های خود را بر توسعه مهارت‌های فنی متمرکز کرده‌اند و از این طریق، شرکت‌هایی نظیر هیدرو هالبرتون شکل گرفته است. در کنار این شرکت‌ها، شرکت‌های چندملیتی نظیر داچ سل، توتال، بی پی و اکسون موبیل نیز تقویت شده‌اند که در مجموع بیش از دوسوم ارزش افزوده صنعت نفت جهان نصیب این قبیل شرکت‌ها می‌شود و کمتر از یک‌سوم آن، به مالکان فیلدهای نفت و گاز می‌رسد. در چنین شرایطی تشکلهای تخصصی صنعت نفت در ایران می‌توانند به این فکر کنند که چگونه ایران سهم موثری از بازار خدمات توسعه میادین نفت و گاز کسب کند و به مرور این درآمدها از درآمد فروش نفت و گاز سبقت بگیرد.

کاهش تصدی‌گری دولت

کم‌شدن نقش دولت در فرآیندهای تصدی‌گری نفت و گاز، نیازمند تقویت تشکلهای و شرکت‌های حرفه‌ای در این بخش است؛ به‌گونه‌ای که دولت از طریق مذاکره و مشورت‌خواهی از تشکلهای، نقش تنظیم‌گری بازار را بر عهده بگیرد و فرآیندهای عملیاتی، همگی به بخش‌خصوصی واگذار شود تا این بخش، بتواند با چابکی خود، دستاوردهای جدیدی برای صنعت نفت و گاز کشورمان به ارمغان آورد.

* پژوهشگر اقتصاد انرژی